

Senj, 1. veljače 1990. leta.

B E S E D A   O   S E B I .....

Kako počet, kako napisat prvu besedu o sebi ? Ondat izmislit dobar naslov, pa pametno finit pisat. To je već srića da je jedan posal zad mene i .....

Iman krsni list sa tinberon da san rođen, dakle rodil san se u najstarijen gradu u Hrvackoj u mon dragon, lipon, voljenon Senju od koga su samo senjkinje lipše. I to u Čolićevoj ulici 288 (današnja Šenoina 5), na drugon podu. Bil je utorak, kiša je padala kaj iz kabla.

ANNO DOMINI 14. travnja 1931. leta.

I tek kad san se rodil dali su mi ime DRAGUTIN, ča na senjskon vridi kaj DRAGAN.

Ljudi moji, pa ja san se valje osjećal velikin senjaninon ! I ča je onda čudno, ako volin svoj grad i njegovu burnu prošlost. Ja san van kaj rak ki bi krepal brez svoje škrape, zato smo Senj i ja kaj Gušte i Curica - vajk skupa.

Roden san od oca Tate i majke Mame, pa tek sad koristin priliku da ih lipo pozdravin i zafalin na svemu, a pogotovo majki Mili. Imal san mirno djetinjstvo i ako san rođen kaj "dijete ljubavi".

Uostalon - od kada san naučil čitat i pisat, meni više nikad u životu ni bilo dosadno. Već kaj mali volil san plivat, veslat, špekule i košte igrat, šutat loptu, glumu san vajk zimal kaj igru, muziku san volil slušat dok nisan trunbetu naučil svirit i postal muzikant, posebno san volil tancat .... Kaj dečkić volil san šečat po gradu, uživat u starin kućan, portuniman, konoban, balaturan, voltan, škalan ....

Jednog dana san tako došal i do "Sale - kazališta" ko me je "zatrovalo". Još san vaik mislima u njemu i ako je pred puno let nestalo. Šteta ! Velika šteta ! Tu san naučil prve korake na pozornici, razbil strah i tremu od publike, postal kuražan. A ča se tiče glasa i govorancije, to dobiješ s rođenjen.... more se puno toga naučit, al boja glasa, sluh i osjećaj za crescendo nosiš u sebi. U toj Sali san se i oženil, kaj i puno moji prijatelji.

Bavil san se športon, vodin zabavne programe, bale i karnevale, javljan se preko radija i televizije. Još se bavim humoron i po malo satiron. Puno let san pisal i javljal se priko "Metle i škavacere" cajtungov za prće i čakule, a zadnje vrime pišen i javljan se u Lovačkoj smišnoj kronici "Labura". Za spravlje sebe san vajk smatral ZAFRKANTON. Ja nisan pisal i govoril sa zloćon, zafrkaval san se sa svima brez zloće, a najviše sa sobon. Skupljal san i pisal za obične ljuse, tako da san prije svega, smišni zafrkant.

Svemu se veselin, ne volin da mi bilo ča bude na teret. Od vajk volin humor, šalu i smih, a posebno Senjski govor ki po malo kaj da izumire. Šteta ča mlada generacija nema puno smisla za održavanje Senjske tradicije.

Teško je nekog nasmijat. Rasplakat je jako lako. Ni sve uvik u smihu. U seksu nema puno pripovidanja - il moreš il ne moreš. Tu leta nisu važna, nego kuliko moreš izdurat !!

Dok san bil mladi znal san dicu po gradu zabavljat kaj Sveti Mikula il Deda Mraz.

Od 1953. leta san po malo bil Meštar zimskog mesopusta, a od 1967. leta kad smo izmislili "Letnje bale" pa sve do danas Meštar san "SENJSKOG LETNJEG KARNEVALA" MEŠTAR KARNEVALA - Gušt je šalit se sa drugima, a pravi se zafrkant u najvećoj komediji treba trun okrenut i kontra sebe. Radi humora, svima sve oprlašćan. Volin smih i svakog ki ga izazivlje. Jer, najveće veselje je - v e s e l j e. Bil san i ostal SENJSKI MEŠTAR, jer tu san se rodil i tu ću umrit !!!

Po malo san Senjski kroničar i sakupljač zanimljivosti. Stan mi je kaj neka vrsta skladišta vridni senjski dokumentov.

Najveća mi je ljubav skupljanje knjig, slik i svega drugog ča je vezano za Senj. Slike san vako podilil - Senjski tipovi (egzenplar-uzorak) prije i potlen drugog rata, gracka muzika, kazalište, luka i brodi, stare i nove dopisnice, snig i led u gradu, stari Senj, prvi avti, karneval, grad u bombardiranju-ruševinan, Hrvacki sokol, razne događaje u gradu i druge.

Priznan, naputoval san se po zemlji i evropan. Na put san vajk nosil - pašoš, solde, češalj i fudrine. Nikad se ne zna !!

Ženil san se popodne, da mi brak ne pokvari celi dan - pravon senjkinjom Zdenkom iz Lopice i ni mi žal. Nisan tražil bogatu ženu, jer san ja bogat duhon i željon za životon. Kad mi je bilo najteže forcu mi je davala, zato joj puno fala.

Službeno iman jednog sina ..... Dragana ..... sedmog po redu u rodoslovlju - kolenu sa imenon Dragutin.

Vu besedu o meni moredu čitat samo ni ki imadu sluha za humor i satiru. Neman zvanje i velike škole, al me od djetinjstva prati titula drAGAN.

Nosin postole broj 45 i kaj ča vidite živin na velikoj nogi.

Od jezikov govorin samo "šćeto senjski", jer bolje je bit pametan na jednon, nego bedast na tri jezika.

Oblači me konfekcija "Tivar" i moren van reć da je njihova roba bolja od TeVe programa. Moj hobi je život i sve no dobro ča gre uz njega. Dobro ilo, vino, ženske (dok san mogal).....

Za naprvo neman vrimenta mislit. Život je kratak, a zato je dan dug. Kad se lipo rasporedi posal, onda je dan kaj san. Bedasto je mislit ča je pasalo i o starosti. Ljudi vajk govoridu da se za starost treba pripremit. Zač ? Treba se pripremit za mladost.

Ki koga nasmije napravil je dobro delo. Po tome mene čeka mesto u rajju. Nebi baš volil ić u raj, jer se tamo sigurno puno moli, u pakal bi rajše radi društva - klape. Falil san ča san po malo ostaril. Bil san tako sritan u mladosti, al jednog dana se i ta gorka pirula morala progucat.

Ne bojin se umiranja. Samo nebin volil bit tamo kad se to bude događalo. Da mi je doživit sto let, pa onda nek umre ki oće !?! Kad već umiren, volil bin da me ne zakopljedu u Sv. Vidu (dugo san bil tamo šef), nego da me odnesu u Pišarolu, da moren iz gor špijat ča se doli dela. Morda bi me tu kaj počasnog lovca razvukla divljač - i to još kad bi bar bile vjeverice !?! Kad umren ne plačite za menon, imal san lipi život.

Za sve ča san do sad kaj amater delal u gradu dobil san tek malo više od niš. A ni to ni za bacit !!!

Skoro san zaboravil - član san odbora za doček Side u našen kraju. Pitadu me - Ča je za tebe penzija ? - Sićanje na plaću.

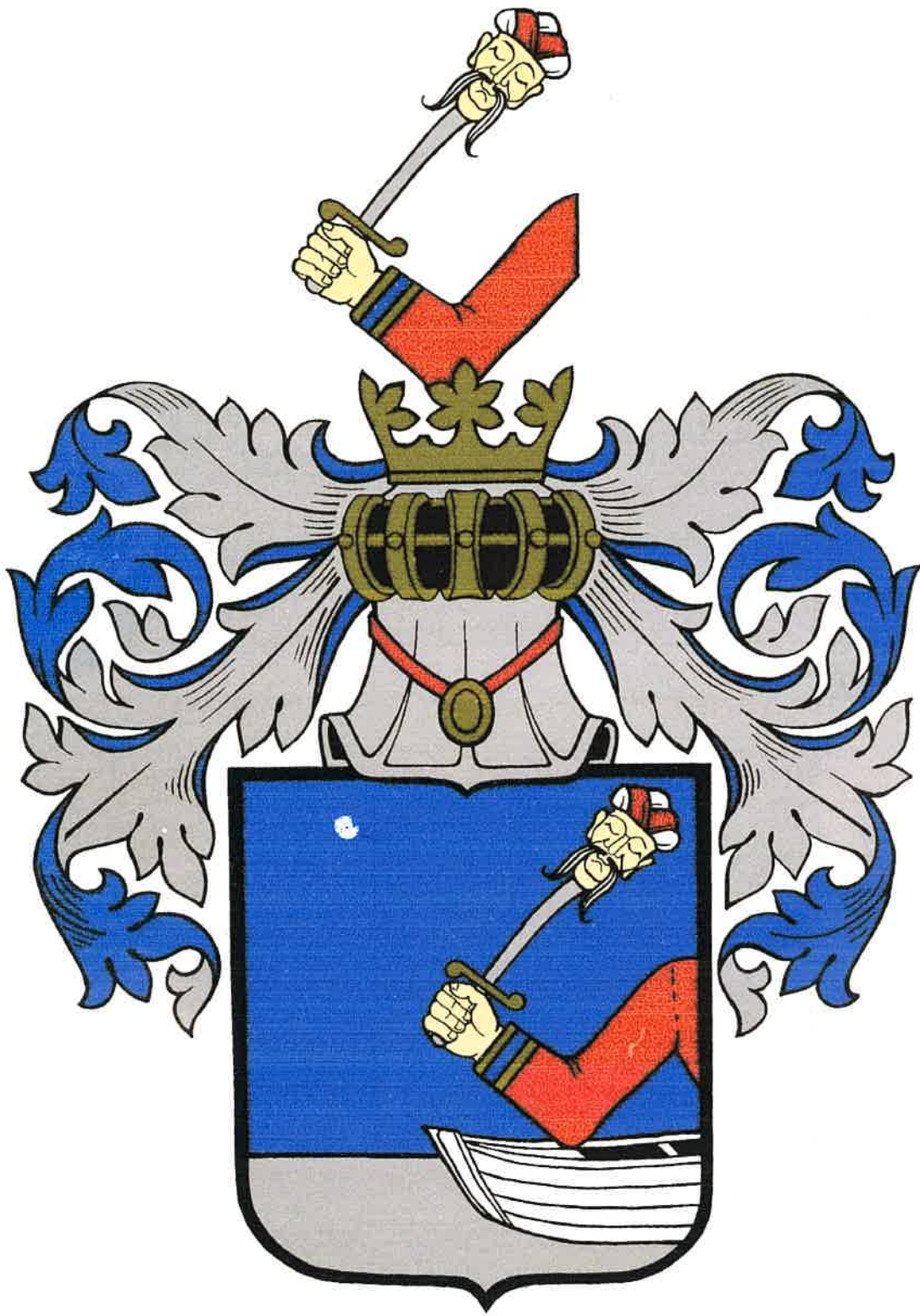
Skoro san zaboravil - Svon dragon Senju nikad nisan rekal NE !

Kad to sve skupa izračunan ispada da san jednin delon "kult - treger" grada.

Eto, tako san po malo došal do kraja, da van i to rečen - Neman svoj stan (na ženi je), neman svoju ulicu, neman svoj spomenik, al iman svoje ime i prezime.

L a c o m e d i a e f i n i t a

DRAGAN VLAHOVIĆ - Gaga

pl. Vlašović

1794.